

meget kort Tid, og spurgt de derved ansatte, i deres Forretninger meget duelige Embedsmænd, i hvor kort Tid de meente, at man kunde faae en Oversigt over al den Prioritetsgjæld, som paahviler Gaardene og Husene i Kjøbenhavn, og Svaret var, at dette ikke lod sig gjøre, selv om man fik ikke ubetydelig Medhjælp, i mindre Tid end 4 til 6 Maaneder, og at de sædvanlige daglige Forretninger i Pantecointret desuden ere af en saadan Natur, at et saadant stadigt statistisk Arbejde ikke engang vilde være muligt, uden at standse de løbende Forretninger, hvad der paa ingen Maade lader sig gjøre. Jeg anfører dette, kun for at vise, hvor vanskelig en virkelig Indtrængning i disse Forhold er. — Hvad det andet af de gjorte Ændringsforslag angaaer, at Brugere af Huse paa Landet kun skulde svare $\frac{1}{3}$ af Krigsskatten, da er det nu blevet motiveret derved, at Udvalget har foreslaaet, at en Næringsstat skulde lægges paa dem, som udøve anden Næring end Agerbrug paa Landet, og som i Almindelighed maae antages at være saadanne Bygningers Brugere. Men jeg kan ikke indrømme, at det Argument, som den høilagtede Finansminister har brugt, for at motivere sit Forslag i § 6, at disse Leiere skulle svare den halve Krigsskat, er ganske vel begrundet. Det hedder nemlig, at Brugere skulle bære Halvdelen af Krigsskatten, uden Hensyn til, om de ere Brugere paa Livstid, eller paa et vist Aaremaal eller paa Opsigelse, fordi den Næring, som drives af dem, hidtil ikke har været beskattet. Men jeg tror ikke, at det er den rette Grund til at belægge Bygningens Bruger med en større Andeel af Skatten end Jordens Bruger; derimod tror jeg, at den, som leier et Hus paa Landet, for dert at drive Næring, er i et ganske andet, og et meget mere selvstændigt Forhold, end den, der leier Jord, idet han til enhver Tid kan indrette sig ganske efter sin egen Anskuelse, og mere uafhængig end baade Fæstteren og Forpagteren, der leie paa et længere Aaremaal, og at det hele Forhold af den, som eier Huset, der udleies, er ganske andet end af den, der eier Jorden, som han bortforpagter. Det er derfor i det forskellige Forhold, hvori Besidderen af Jorden og af Huset staaer til dem,

som bruge dem, hvori den egentlige Grundmaa søges, som kan motivere, at man paalægger Brugere af Bygningerne den halve Andeel af Krigsskatten. Jeg skal imidlertid ogsaa tilføie, at i Almindelighed ville de Eiendomme, hvorom her er Tale, være af en saare ringe Værdi, og at det derfor, idetmindste i de fleste Tilfælde, ikke er rimeligt, at der i dem indestaaer nogen Capital, som er værd at omtale, og i hvis Forrentningsafdrag Eieren skulde kunne finde Regres, thi, om det end ikke er vanskeligt at faae Capitaler laant i Jord paa Landet, tror jeg dog, idetmindste efter min Erfaring, at det ikke kan siges at være let at faae Capitaler laant i Huse paa Landet, hvortil der ikke er Jord, og det er dog om saadanne Huse, at der her er Tale.

Winther: Jeg vilde blot protestere imod, at jeg skulde have bebrejdet Prioritets-haverne Svig. Jeg veed ikke rigtigt, om det var Meningen, men saaledes har jeg opfattet Ord-førerens Foredrag. Jeg har kun talt om hvad der kunde skee, 'og ikke om hvad der var skeet. Forøvrigt, at det skulde være saa overordentlig vanskeligt at kontrollere Prioritets-haverne med Hensyn til Renteafgiften, det kan jeg ikke troe; thi Prioritets-Obligationerne ere dog ihinglæste, og altsaa maae Rettens Besjættede, i Kjøbstæderne Bykriveren, paa Landet Herredskriveren, have Protokoller, hvoraf man kan udfinde, hvem der har Prioriteter staaende i sit Hus.

Andresen: Det har glædet mig at see, at Udvalget har forandret den Bestemmelse med Hensyn til Kjøbstæderne, som Lovudkastet indeholdt, i Særdeleshed med Hensyn til den Kjøbstad, hvis Beboere jeg har den Ære at repræsentere. Jeg har hørt udhæve, forsaavidt jeg har opfattet det rigtigt, at Bygningsafgiften ikke skulde være trykkende for Kjøbstæderne; men jeg tilstaaer, at, hvad denne By angaaer, da er det min fuldeste Overbeviisning, at Krigsskatten vistnok er trykkende. Naar vi see hen til Forordningen af 5te Juni 1848, da den blev gennemført i Nykjøbing, blev der at svare i Bygningsafgift i første Qvartal i 1848 429 Rbd. 34 $\frac{1}{2}$ §, i April Qvartal 1849 434 Rbd. 8 $\frac{1}{2}$ §, October Qvartal 1849 429 Rbd. 56 §. Nu vil man vistnok sige, naar man